

242473

ถ้าพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครุพัฒนารักษ์หลักสูตรฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีทางการแพทย์
หลักสูตรรายวิชาชีฟช่างชนต์

นายสมใจ เพียรประดิษฐ์

วิทยานิพนธ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาด้วยหลักสูตร
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมคุณวุฒิบัณฑิต
สาขาวิชา เวชยนัฒนาหลักสูตร ภาควิชานวัตกรรมนิคกิญา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
นําการศึกษา 2553

โดยตัวของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครุเพื่อสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเดิมเดิมช่องว่าง
สมรรถนะหลักสูตรรายวิชาชีพช่างยนต์

โดย นายสมใจ เพียรประสิทธิ์

ได้รับอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(อาจารย์ ดร.มงคล หวังสกิติยวงศ์)

6 พฤษภาคม 2554

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ดร.พรหมสวัสดิ์ ทิพย์คงคา)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.ธีรรุณิ บุณย์โสภณ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พิสิฐ เมฆากัทร)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพริจน์ สถิรยากอร)

กรรมการ

(ดร.ศรีพวรรณ ชุมนุม)

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครุเพื่อสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเดิมเต็มช่องว่างสมรรถนะ
หลักสูตรรายวิชาชีพช่างยนต์

นายสมใจ เพียรประสิทธิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมคุณภูมิบันฑิต
สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร ภาควิชาบริหารเทคโนโลยีศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ปีการศึกษา 2553
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ชื่อ : นายสมใจ เพียรประสิทธิ์
 ชื่อวิทยานิพนธ์ : การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูเพื่อสร้างหลักสูตรฝึกอบรม
 เติมเต็มช่องว่างสมรรถนะหลักสูตรรายวิชาชีพช่างยนต์
 สาขาวิชา : วิจัยและพัฒนาหลักสูตร
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ศาสตราจารย์ ดร.ธีรวุฒิ บุณย์โสภณ
 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม : รองศาสตราจารย์ ดร.พิสิฐ เมธากัทร
 : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรอร์ สถารากร
 ปีการศึกษา : 2553

242473

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรมครูเพื่อสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเติมเต็มช่องว่างสมรรถนะหลักสูตรรายวิชาชีพช่างยนต์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงตามขั้นตอนดำเนินการวิจัย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาชีพช่างยนต์ที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานประกอบการประเภทศูนย์บริการมาแล้วไม่ต่ำกว่า 5 ปี ครูช่างยนต์ที่ปฏิบัติหน้าที่สอน สาขาวิชานานาชาติ วิทยาลัยเทคนิคพะเยา จำนวน 5 คน และวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 10 คน และนักศึกษาสาขาวิชาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 175 คน โดยการประยุกต์ใช้รูปแบบ CIPP Model ของแคนเนียล แอล สตัฟเฟิลบีน สำหรับประเมินหาประสิทธิภาพของการวิจัย ซึ่งผลการวิจัย พนว่า

1. การประเมินบริบท ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่า ผู้เข้าฝึกอบรมมีจำนวนโดยเฉลี่ย 10 คน ต่อรุ่น ระยะเวลาของการฝึกอบรม 5 วัน มีความเหมาะสม โดยมีหัวข้อการฝึกอบรมประกอบด้วย 1) ความรู้เกี่ยวกับสมรรถนะ 2) กระบวนการทางช่องว่างสมรรถนะ 3) การสร้างเครื่องมือทางช่องว่างสมรรถนะ 4) การวิเคราะห์งาน 5) การเรียนรู้ประสบการณ์เชิงพฤติกรรม 6) การสร้างใบเนื้อหา 7) การสร้างใบแบบฝึกหัดและใบทดสอบ 8) การสร้างใบลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน 9) การสร้างใบสั่งงาน 10) การสร้างใบประเมินผลการปฏิบัติงาน 11) การออกแบบและสร้างสื่อการสอน 12) ทฤษฎีการเรียนรู้และวิธีการสอน และ 13) การวางแผนการสอน

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่า หัวข้อการฝึกอบรมกับวัตถุประสงค์ การฝึกอบรมและแบบทดสอบกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในระดับสูง สำวนประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรมในขั้นการทดลอง ให้ พนว่าคะแนนภาคทฤษฎี มีคะแนนเฉลี่ยในการทำแบบฝึกหัดและใบแบบทดสอบ ร้อยละ 85.48/83.03 ตามลำดับ และคะแนนภาคปฏิบัติ มี

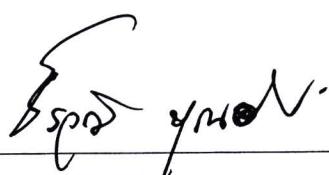
ค่าเฉลี่ยร้อยละ 83.23 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ส่วนความคิดเห็นของผู้เข้าฝึกอบรมที่มีค่าหลักสูตรฝึกอบรมอยู่ในระดับสูง และแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่น .80

3. การประเมินกระบวนการประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมในขั้นตอนการนำไปใช้จริง พบว่า ประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรมภาคทฤษฎี มีคะแนนเฉลี่ยในการทำแบบฝึกหัดและใบแบบทดสอบ ร้อยละ 89.27/85.70 ตามลำดับ และภาคปฏิบัติ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 87.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และผู้เข้าฝึกอบรมมีความคิดเห็นระหว่างการฝึกอบรม อยู่ในระดับมาก

4. การประเมินผลผลิต จากการติดตามผลผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่สร้างหลักสูตรฝึกอบรม เติมเต็มช่องว่างสมรรถนะ เพื่อนำไปใช้ปัจจุบันว่างที่เกิดขึ้นในหลักสูตรรายวิชาชีพช่างยนต์ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พบว่า ภาคทฤษฎี มีคะแนนเฉลี่ยในการทำแบบฝึกหัดและใบทดสอบ ร้อยละ 90.15/86.79 ตามลำดับ และผลคะแนนภาคปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 82.62 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ส่วนผู้บังคับบัญชา มีความพอใจอยู่ในระดับมากต่อผลการดำเนินการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมเติมเต็มช่องว่างสมรรถนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรม และความคิดเห็นของนักศึกษาที่ผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมเติมเต็มช่องว่างสมรรถนะ มีความคิดเห็นต่อการฝึกอบรมอยู่ในระดับมากเช่นกัน

(วิทยานิพนธ์มีจำนวนทั้งสิ้น 227 หน้า)

คำสำคัญ : พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม, ช่องว่างสมรรถนะ, หลักสูตรรายวิชา, วิชาชีพช่างยนต์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Name : Mr.Somjai Peanprasit
Thesis Title : The Development of a Teacher Training Curriculum for Designing a Training Program Completing Competency Gaps of Vocational Automotive Courses
Major Field : Research and Curriculum Development
                  King Mongkut's University of Technology North Bangkok
Thesis Advisor : Professor Dr.Teravuti Boonyasophon
Co-Advisors : Associate Professor Dr.Pisit Methapatara
                  : Assistant Professor Dr.Pairote Stirayakorn
Academic Year : 2010

242473

Abstract

The study principal aims were to develop and investigate the efficiency of a teacher training program as to design a training curriculum completing competency gaps of vocational automotive courses. The purposive sampling technique was employed to select samples comprising auto experts with minimally 5-year experience in the automobile service center, 5 automotive instructors from Automobile Department, Phayao Technical College plus another 10 from Chiang Rai Technical College. In addition, 175 diploma automotive students participated in the study. Stufflebeam's CIPP Model was applied to evaluate the research efficiency. The study results were revealed as follows:

1. Context evaluation: The experts suggested that the ideal training program should contain approximately 10 trainees with a 5-day training period. Recommended issues for the training program incorporate 1) knowledge on competencies 2) investigating competency gaps 3) devising a tool for examining the gaps 4) conducting task analysis 5) defining Behavioral Objectives, as well as formulating subsequent materials: 6) essential task contents 7) worksheet and test items 8) work procedure 9) instruction sheets 10) performance assessment model 11) instructional materials 12) learning and teaching theories and 13) lesson plan.

2. Input assessment: The professionals approved high congruence between training topics and training objectives as well as solid correspondence between test materials and behavioral objectives. During the trial stage, mean scores of worksheets and tests were up to 85.48/83.03 whereas the practical section arrived at 82.23, demonstrating that the efficiency validation was

higher than the set up criterion. Trainees' assessment for the training course was shown in a high level while the test reliability coefficient reached .80.

3. With regard to the application phase evaluation, mean scores of worksheets and tests were 89.27/85.70 respectively and the mean of practical part attained 87.00, which was higher than the required criteria. Trainees' perspectives towards the training program were substantially assessed.

4. Product evaluation: According to the participants' follow-up as to fill up some discrepancies in the curriculum of automotive diploma students, the efficiency of student worksheets and tests were unveiled as high as 90.15/86.79 while their performance mean came to 82.62, which were greater than the set criteria. Supervisors disclosed great satisfaction towards the training program outcomes. In addition, students' attitude towards the program were correspondingly and distinctly in a high level.

(Total 227 pages)

Keywords : Training Curriculum Development, Competency Gap, Course Curriculum,
Automotive Professionals

Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณาของท่านศาสตราจารย์ ดร.ธีรรุณิ บุณยโสภณ รองศาสตราจารย์ ดร.พิสิฐ เมธากัตร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรожน์ สติรยากร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ตลอดจนให้ความช่วยเหลืออุดมคุณเด็ดด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี อันเป็นประโภชน์อย่างยิ่งต่อการทำวิจัย ตลอดมา ผู้วิจัยมีความรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 ท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ ประเมิน และให้ข้อเสนอแนะ อันเป็นประโภชน์ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์วิสุทธิ์ ชินนาพันธ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ วิทยาลัยเทคนิคเชียงรายทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และความสะดวก ในด้านสถานที่ ด้านอื่น ๆ และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการทำวิจัยประกอบวิทยานิพนธ์ ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ประดิษฐ์ เจือนาน ครูเชี่ยวชาญ และ อาจารย์ ดร.คำนึง ทองเกตุ ครูชำนาญการพิเศษ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการเป็นวิทยากรฝึกอบรม การเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการประเมิน และตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งให้การสนับสนุน ช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เป็นอย่างมาก

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนบางส่วนจากทุนอุดหนุนการวิจัย เพื่อทำวิทยานิพนธ์สำหรับ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัยเป็นอย่างสูง

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็นกตัญญู กตเวทิตา แด่ บิดา นารดา ครู-อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

สมใจ เพียรประสิทธิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญตาราง	๙
สารบัญภาพ	๙
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.6 ประโยชน์ของผลการวิจัย	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม	9
2.2 การวิเคราะห์ช่องว่างสมรรถนะ	23
2.3 วิชาชีพช่างยนต์	99
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	104
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	113
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	113
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	114
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	125
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	126
บทที่ 4 ผลของการวิจัย	129
4.1 การประเมินบริบท (Context Evaluation : C)	129
4.2 การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation : I)	130
4.3 การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation : P)	138
4.4 การประเมินผลผลิต (Product Evaluation : P)	142
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	149
5.1 สรุปผลการวิจัย	149

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.2 อกิจกรรมการวิจัย	152
5.3 ข้อเสนอแนะ	155
บรรณานุกรม	157
ภาคผนวก ก	165
รายชื่อผู้เขี่ยวชาญตรวจประเมินเครื่องมือประกอบวิทยานิพนธ์	166
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เขี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย	168
ภาคผนวก ข	173
โครงการฝึกอบรม และแผนการอบรม	174
ภาคผนวก ค	179
แบบสอบถาม และแบบประเมินที่ใช้ในการวิจัย	180
ภาคผนวก ง	193
ตารางการวิเคราะห์หัวข้อ	194
ผลการประเมิน	202
ประวัติผู้วิจัย	227

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1 แสดงเกณฑ์ความสามารถและตัวชี้วัดพฤติกรรม	28
2-2 แสดงเกณฑ์ความสามารถและคัชนีชี้วัดพฤติกรรมการแก้ปัญหา	28
2-3 แสดงระดับความสามารถของพนักงานเทียบกับระดับที่องค์กรคาดหวัง	34
2-4 แสดงตารางการจัดฝึกอบรมตาม Training Need	34
2-5 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างข้อมูล	36
2-6 แสดงการจัดลำดับระดับของการเกิดช่องว่างสมรรถนะ โดยวิธี Priority Needs Index (PNI) แบบปรับปรุง	42
2-7 แสดงการพัฒนาหลักสูตรรายวิชางานซ่อมเครื่องยนต์เก๊อสโซลิน	46
2-8 แสดงการวิเคราะห์รายการความสามารถงานเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่อง	49
2-9 แสดงตัวอย่างการวิเคราะห์งานเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่องรถยนต์ TOYOTA รุ่น LH 112	57
2-10 แสดงการเปรียบเทียบแนวคิด องค์ประกอบของหลักสูตร	68
2-11 แสดงแนวคิดการประเมินหลักสูตรตามรูปแบบของสตัฟเฟิลบิม	92
2-12 แสดงการประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation : C)	93
2-13 แสดงการประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation : I)	95
2-14 แสดงการประเมินกระบวนการ (Process Evaluation : P)	99
2-15 แสดงการประเมินผลผลิต (Product Evaluation : P)	99
3-1 แสดงการเปรียบเทียบค่าปอร์เซ็นต์อุปกรณ์เป็นคัชนี	122
4-1 แสดงค่าคัชนีความสอดคล้องระหว่างหัวข้อการฝึกอบรมกับวัตถุประสงค์เชิง พฤติกรรม	130
4-2 แสดงค่าคัชนีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมกับแบบทดสอบ	131
4-3 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดฝึกอบรม	131
4-4 แสดงผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมในขั้นทดลองใช้ (Try-out)	132
4-5 แสดงผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพด้านปฏิบัติของชุดฝึกอบรมในขั้นทดลองใช้ (Try-out)	133
4-6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับผลการประเมินการสอนของวิทยากร ในหลักสูตรฝึกอบรมครุเพื่อสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเติมเต็มช่องว่างสมรรถนะ หลักสูตรรายวิชาชีพช่างยนต์ในขั้นทดลองใช้ (Try-out)	133

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-7 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมครุเพื่อสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเติมเต็มช่องว่างสมรรถนะหลักสูตรรายวิชาชีพช่างยนต์ สำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรมในขั้นทดลองใช้ (Try-out)	134
4-8 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความพึงพอใจในการฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม	136
4-9 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรม เกี่ยวกับการนำรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมครุเพื่อสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเติมเต็มช่องว่างสมรรถนะหลักสูตรรายวิชาชีพช่างยนต์ มาใช้ในสถานศึกษา ในขั้นทดลองใช้ (Try-out)	137
4-10 แสดงผลรวมการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม	138
4-11 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม	139
4-12 แสดงการวิเคราะห์ผลคะแนนจากภาคปฏิบัติ	139
4-13 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นการนำหลักสูตรฝึกอบรมครุเพื่อสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเติมเต็มช่องว่างสมรรถนะหลักสูตรรายวิชาชีพช่างยนต์ไปใช้ฝึกอบรม	140
4-14 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกอบรมครุเพื่อสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเติมเต็มช่องว่างสมรรถนะหลักสูตรรายวิชาชีพช่างยนต์	141
4-15 แสดงผลรวมการหาประสิทธิผลหลักสูตรฝึกอบรมจากการติดตามผลการอบรมภาคทดลอง	143
4-16 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลหลักสูตรฝึกอบรมจากการติดตามผลการอบรมภาคทดลอง	143
4-17 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลหลักสูตรฝึกอบรมจากการติดตามผลการอบรมภาคปฏิบัติ	144
4-18 แสดงผลการติดตามการประเมินความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาในการจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเติมเต็มช่องว่างสมรรถนะหลักสูตรรายวิชาชีพช่างยนต์	144
4-19 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับผลการประเมินการสอนในการติดตามผลการอบรม	146

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2-1 แสดงขั้นตอนการสำรวจความจำเป็นในการฝึกอบรมตามแนวทางที่ 1	15
2-2 แสดงขั้นตอนการสำรวจความจำเป็นในการฝึกอบรมตามแนวทางที่ 2	17
2-3 แสดงวงจรระบบการฝึกอบรมของกอร์ดอน	22
2-4 แสดงตัวอย่างคำอธิบายรายวิชางานช่องเครื่องยนต์	30
2-5 แสดงตัวอย่างในรายการงาน	32
2-6 แสดงการวิเคราะห์ Gap Analysis	33
2-7 ผังอาชีพ	43
2-8 แสดงความจำเป็นที่ต้องศึกษาความต้องการในงานอาชีพ	44
2-9 แสดงลักษณะความหมายของงาน	45
2-10 แสดงการพิจารณาเพื่อพัฒนา Course สู่การเรียนการสอน	47
2-11 แสดงที่มา และผลของการทำ Task Analysis	51
2-12 แสดงลักษณะต่าง ๆ ของการใช้ Knowledge	56
2-13 แสดงระดับทักษะที่เกี่ยวพันกับเวลา และความถูกต้องในการแสดงทักษะ	56
2-14 แสดงการเปรียบเทียบกระบวนการจัดหลักสูตร	62
2-15 แสดงองค์ประกอบของหลักสูตรตามแนวคิดของไทยเลอร์	67
2-16 แสดงรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของไทยเลอร์	70
2-17 แสดงรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของทابา	71
2-18 แสดงรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของเชเลอร์ อเล็กซานเดอร์และเลวิส	72
2-19 แสดงรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของโอลิว่า	73
2-20 แสดงรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ Nolker and Schocfeldt	74
2-21 แสดงรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ UNESCO	76
2-22 แสดงรูปแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร	79
3-1 แสดงขั้นตอนการใช้ตารางการวิเคราะห์หัวข้อเรื่อง	115
3-2 แสดงขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาชุดฝึกอบรม	119
3-3 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสอดคล้อง	121